

Els fills i néts, s'han traslladat a una nova nau a les Arenes. En Pere Guapo (Caner) tenia la fusteria al Metge Pi. Els fills no continuaren el negoci. Al carrer V. Carreras, en Francesc Renart i el seu fill Artur hi tenien el taller, però el tancaren a causa de la guerra. En Genís Fusté (Feliu) tenia la fusteria al c/ Forgas i Puig. El fill, el nét i el bisnét es modernitzaren i es traslladaren a Santa Teresa. Avui ja és la 4a generació dels Feliu. En Frederic Renart, acabada la guerra, s'establí a can Cantera on avui hi ha el Bar de la Maruja.

De manyans, ferrers i soldadors de pots, atuells i palanganes hi havia en Jacint Baus, que era el ferrer de cavalls, eugues i ases que n'hi havia a totes les cases. L'Agustí Rodà i Masó tenia la ferreria davant del Bar Musical Croak, malauradament morí soldant un dipòsit de benzina. L'explosió i la mort del ferrer va commoure tot el poble. Continuà la ferreria un tal Lluís de Torroella de Montgrí. Després hi hagué en Salvi Pau, en Josep Manyà i en Joan Gelabert, que fou l'últim.

D'electricistes hi havia en Pepito Guapo (Reixach) que n'ensenyà a molts professionals d'avui dia. En Perico Frigola Caner feia també "remiendos", amb cordó d'aquell trenat i amb tub vermell. A una de les últimes cases del carrer de la Creu hi vivia un empleat de l'energia elèctrica que es cuidava de reparar les avaries del poble.

De transportistes i ordinaris hi havia en Pepe Silvestre (Nap), que anava a Barcelona. L'ajudant era en Joanet Matu (Carreras). El substituï en Regas, que tenia de xofer l'Eusebio Pujol i d'ajudant en Joanet Antic (Ferriol). Després de la guerra en Reixach continuà. L'avi Mariano va començar amb carros i tartanes, fent el trajecte de passatgers de Begur, Palafrugell a Torroella diàriament. Continuaren els fills, amb camions, autocars i taxis.

Feien el servei regular a Girona i també excursions, fires i mercats. La

temporada d'estiu feien el servei de platges, amb un autocar que li deien "La Rubia".

En Josep Llenas anava al mercat setmanal de Girona amb un carro i un cavall, fins que uns desaprensius pistolers l'assassinaren a la carretera. En

La sala de cafè del Centre Artístic.

Josep Puig (Angelet) portava els queviures als estiuejants de Sa Riera i en Benet Uei (Guillem) ho feia a la cala de Fornells. La tartana portava una botzina d'automòbil i hi posava "El ràpid defornells".

De carnisseries, n'hi haiva tres: a can Carlets (Moret) que el continuador és el seu nét en Vicenç Dolç. A ca la Sió (Figuerola) a la plaça. L'avi Tomàs tenia un ramat d'ovelles i els fills es mataven el bestiar. En Pepito per anar per les masies a comprar el bestiar tenia un xarret i un cavall que corria com un llamp. Als baixos de can Reixach, en

Carlitos Moret hi tenia la carnisseria amb la seva esposa Cinta.

De paletes o constructors hi havia els Espinàs, l'Avi Tiano, en Quimet Manell (Caner) i en Joanic (Marquès) del qual el seu fill Lluís és l'únic continuador. Més tard se n'establiren molts d'altres.

L'estafeta de Correus i també el sortidor de benzina estaven situats al costat de la quadra de can Mariano.

A Sa Riera hi havia dos salaons: un de l'avi Florian i l'altre d'en Nan i el seu fill Amador Mont. A cada cala hi havia 3 o 4 teranyines que es dedicaven a la pesca del peix blau.

També, els pagesos i ramaders, diàriament, reparaven llet fresca per les cases.

La Lola Moret, plena de vida, era la telefonista de la Central Telefónica al carrer V. Carreras.

A més de les dues fàbriques de can Forgas i l'Amstrong, moltes altres cases es dedicaven al mateix ram, fent cap net i triant taps de suro.

També hi havia dos o tres trulls d'oli. El que més recordo és el d'en Lluen.

Moltes cases particulars venien el vi de la pròpia collita. Avui en dirien vi ecològic. Una d'elles era a can Nen i l'altra a ca l'Avi Regas.

Per últim, en Josep Carreras explica que en Quimet Matu adobava paraigües a casa seva, però un hivern, que es presentava molt plujós, volia ampliar el negoci llogant el gran edifici de l'Hotel Begur.

Tot això que he explicat és del meu record, segurament que anys enrere hi havia altres negocis i també oficis com és el de mestre d'aixa.

Segur que m'he deixat algun personatge o ofici, perdoneu-me, la memòria em comença a fallar. Els nostres fills i néts és convenient que sàpiguen els costums, les anècdotes, la història i com vivien els nostres avantpassats.

Bon hivern.

M. FRIGOLA i GISPert